

Bylo, nebylo... Před mnoha a mnoha lety vládli v jedné daleké zemi král s královnou. Panovali moudře a spravedlivě. Jednoho dne se jim narodilo děvčátko. Tu noc všechny svíce zahořely jasným plamenem a v oknech se objevily tři víly sudičky. „Tvoje dcerka,“ řekla první z nich, „bude krásná a milá jako růže.“

Druhá víla jí však nepřála nic dobrého: „Až doroste, píchne se o vřeteno a usne navěky.“ Třetí pak rychle namítla: „Nebude to navěky. Až ji políbí ten, kdo ji bude mít nadevšecko rád, zlé kouzlo pomine.“ Sotva dozněla poslední slova, podivné víly zmizely jako přízraky a královna se sama sebe ptala, nebyl-li to pouze sen.

Dívka se zprvu polekala, ale protože byla velice zvědavá, nedalo jí to a vstoupila dovnitř. S babičí stoupala po mnoha a mnoha schodech, až se před nimi konečně otevřela kamenná místnost ve staré věži. Uprostřed stál dřevěný kolovrátek. „Co je to, babičko?“ zeptala se udiveně princezna, neboť tak zvláštní věc nikdy neviděla.

„Inu, kolovrátek! Na něm si můžeš upříst všelijaké barevné nitě na krásné látky, dcerunko,“ rozpovídala se stařena. Pak si sedla ke kolovratu a předla. Po chvíli dívku vybídla: „Zkus to sama!“ Princezna se posadila, natáhla se pro vřetenou, ale sotva se ho dotkla, píchla se jeho ostrým hrotem do prstu – a rázem usnula.